

var også et forslag, som i debatten gik under navnet »kontraktmodellen«. Dette forslag indebar, at de eksisterende elproducenter i en årrække ved en leveringskontrakt med distributionsselskaberne skulle levere el til de hidtidige forbrugere til priser, der dækkede de variable omkostninger ved produktionen.

I modsætning til denne model er udgangspunktet i lovforslaget og i elreformaftalen, at elproduktionen skal afsættes på markedsvilkår.

Spørgsmål nr. 65:

I debatten omkring lovforslaget har det været fremme, at de danske elproduktionselskaber risikerer at gå konkurs, da de er finansielt svage og har svært ved at rejse den fornødne kapital til at klare en længere periode med lave elpriser på den nordiske elbørs.

Kan ministeren oplyse, hvem der vil være villig til at indskyde ansvarlig kapital i en konkurrenceudsat elproduktionsvirksomhed, hvor der ikke kan øves indflydelse, og hvor udbyttet er begrænset af en ministerbestemmelse?

Kan ministeren samtidig bekræfte, at der vil være en betydelig risiko for, at udenlandske selskaber overtager danske elproduktionselskaber, hvis disse går konkurs?

Svar:

Vedrørende en afklaring af kraftværkernes økonomiske situation henvises til min besvarelse af spørgsmål 14 (L 234 – bilag 7).

Produktionsselskaberne bliver fremover lige-stillet med øvrig virksomhed for så vidt angår finansiering af nye investeringer. Det er normalt muligt at finde finansiering, men vilkårene vil afhænge af produktionselskabets evne til at tjene penge.

Ved indførelse af konkurrence i sektoren vil produktionselskaber kunne gå konkurs. Jeg finder ikke anledning til at vurdere, hvem der ved en eventuel konkurs ville være interesseret i at overtage selskaberne.

Spørgsmål nr. 66:

Flere danske distributionsselskaber udtaler, at lovforslaget indebærer, at ejerskabet af elproduktionsselskaber er værdiløst, og overvejer derfor at skille sig af med dem. Disse tendenser ses i dag allerede tydeligt i Jylland.

Kan ministeren bekræfte, at der dermed er en betydelig risiko for, at den danske elprodukti-

onssektor vil blive overtaget af de store kapitalstærke udenlandske elselskaber, også selv om provenuet fra et sådant salg skal føres tilbage til forbrugerne?

Svar:

Det står netselskaberne frit for at sælge deres andel i produktionsselskaberne. Jeg kan imidlertid ikke se, hvilken tilskyndelse et netselskab skulle have til at afhænde ejerandelen i produktionen. Det er min vurdering, at ophævelsen af »hvile i sig selv-reguleringen« af elproduktionselskaberne vil føre til, at produktionsselskaberne stiger i værdi som følge af den nye regulering. Jeg vurderer, at distributionsselskaberne ville få større incitament til at afhænde ejerandele i produktionsselskaberne, hvis der åbnes op for, at de kan overføre salgsprovenuet til investeringer i egne kommercielle aktiviteter som for eksempel elhandelsselskaber.

Det er derfor min opfattelse, at lovforslaget vil reducere risikoen for, at den danske elproduktionssektor overtages af kapitalstærke udenlandske selskaber. Jeg mener også, at lovforslaget vil styrke interessen for at sikre en strukturudvikling af den danske produktionssektor, som kan forbedre selskabernes konkurrenceevne over for udenlandske selskaber.

Spørgsmål nr. 67:

Lovforslagets § 40 stiller krav om, at flertallet af en netvirksomheds bestyrelsesmedlemmer skal vælges af forbrugere i forsyningsområdet eller af en eller flere kommunale eller amtskommunale bestyrelser i forsyningsområdet. Hvis NESA's ejere sælger deres aktier til andre, medfører denne bestemmelse sammen med aktieselskabslovens regler om medarbejderrepræsentation, at den nye ejer ikke kan få bestemmende indflydelse i selskabet.

Kan ministeren bekræfte, at bestemmelsen i væsentlig grad forringer aktieværdien i NESA eller ligefrem afskærer de nuværende aktionærer fra salg?

Hvorledes vil ministeren dække dette tab for aktionærerne?

Svar:

Kursværdien på børsnoterede aktier bestemmes af en række forhold, herunder også investorerens forventning til den fremtidige regulering af sektoren. Jeg har forstået, at NESA's bestyrel-